

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

כל הארץ תהלוכות

כשמונה-מאות תהלוכות אמורות להיערך בל"ג בעומר ברחבי הארץ. למעשה, אין עיר ועיירה שבה לא מתקיימת תהלוכה, לצד מאות תהלוכות המתקיימות בכפרים וביישובים. בתי-חב"ד בארץ נערכו בשלל תכניות ורעיונות מקוריים כדי למשוך את לב הילדים ולהעביר אליהם את המסר המיוחד של ל"ג בעומר. כל ילד זכה לקבל את הספרון החדש שיצא-לאור על-ידי צעירי-חב"ד - משפחה אחת - שבו סיפורים על אהבת-ישראל.

קורס "בסוד הפרשה"

לקראת תחילת הקריאה בספר במדבר נפתח מחזור חדש של הקורס 'בסוד הפרשה', המאפשר לציבור ללמוד בעיון סוגיות מרכזיות בפרשיות השבוע. הקורס מתקיים על-ידי בתי-חב"ד ברחבי הארץ. כל משתתף מקבל חוברת מקורות מהודרת ומושקעת, שבה דפי מקורות המלווים כל שיעור ועוד. בקורס הנוכחי ידונו ערכים מרכזיים כמו חינוך ילדים, שמרנות וקדמה, שוויון וייחודיות, במבט יהודי על-פי מסעות בני-ישראל במדבר. הקורס מופק על-ידי בתי-חב"ד המרכזי באר-שבוע, ומופץ לבתי-חב"ד באמצעות מרכז צעירי-חב"ד.

ספרות יהודית ברוסית

מדף ספרי היהדות בשפה הרוסית התעשר בשני ספרים חדשים, פרי עטו של הרב אריה-ליב דמיחובסקי. הראשון, אנציקלופדיה ליהדות - יותר מאלף ומאתיים ערכים ומושגים, המוסברים בבהירות גם למי שאין לו רקע מוקדם בענייני יהדות. הספר השני, רעיונות וביאורים נבחרים לפרשיות השבוע - גם הוא נועד לציבור המתעניינים מקרב יוצאי ברית-המועצות לשעבר. טל' 054-4524969.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
7:56	8:37	7:46	7:36
9:03	9:46	8:42	8:37

כניסת השבת
צאת החג

פרקי-אבות השבוע: פרק ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

הילדים ממחישים אחדות

ההתאחדות המופלאה של ילדי-ישראל, בתהלוכות ל"ג בעומר, מוכיחה כי השורשים היהודיים שלנו חזקים מכל הניסיונות להפריד בינינו ולפלג את העם

אי-אפשר שלא להתרגש נוכח אלפי ילדים, תינוקות של בית-רובן, 'הבל שאין בו חטא', המניחים יד על עיניהם ומרעידים את האוויר בקריאת "שמע ישראל, ה' אלוהינו, ה' אחד". אי-אפשר שלא להתמלא שמחה, למראה ההתאחדות המופלאה של ילדים מכל פלגי האוכלוסייה, המוכיחים בעצם התכנסותם כי השורשים היהודיים שלנו חזקים מכל הניסיונות להפריד ולפלג את העם.

הגיע הזמן

זה קורה דווקא בל"ג בעומר, שהוא נקודת-ציון מרכזית בהתגלותה של תורת הנסתר. תורה זו, שבימינו נעשתה נחלת הכול, הייתה בימים שעברו נסתרת וחבויה. אפילו תלמידי-חכמים גדולים לא הכירו את אורה המופלא. מי שהחל לגלות תורה זו היה רבי שמעון בר-יוחאי, של"ג בעומר הוא יום שמחתו.

רבי שמעון פתח את צינור השפע של פנימיות התורה, אך עדיין נמשכה המסורת של העברת תורת הנסתר מפה לאוזן, ליחידי-סגולה. המפנה החל בימי האר"י ז"ל, שהחל לפרסם ולהפיץ את תורת הקבלה. הוא אף אמר, שבדורות אלה האחרונים "מותר ומצווה לגלות זאת החכמה".

מאז האר"י ז"ל ניכרת מגמה עקבית של התפשטות תורה זו בשכבות רחבות. בקהילות אשכנז נעשה הדבר בתנופה יתרה על-ידי הבעש"ט ותלמידיו, שהביאו את מעיינות החסידות, פנימיות התורה, להמוני בית-ישראל. בקהילות ספרד התפשטה הקבלה על-ידי בעל 'אור החיים', שספרו ספוג רעיונות מתורת הקבלה והסוד.

בספר הזוהר נאמר, שבימים הסמוכים לביאת המשיח אף ילדים קטנים ידעו את סודות תורת הנסתר. ל"ג בעומר הוא אפוא יום של חיזוק הדבקות בפנימיות התורה, המאור שבתורה. צריך רק לפתוח את הספרים, לטעום ולראות כי טוב ה'. צריך להתכוון ל"ונגלה כבוד ה'" במהרה בימינו, כאשר יבוא משיח-צדקו ויגלה לנו את פנימיות התורה במלוא זוהרה.

מסורת היהודית השתרש ל"ג בעולם כיום של פעילות מיוחדת עם הילדים. בקהילות ישראל נהגו המלמדים לצאת ביום הזה עם תלמידיהם לשדה, לקיים עמם פעילויות מגוונות, לספר להם על רבי עקיבא ועל רבי שמעון בר-יוחאי, ולהחזיר בלב הילדים את האהבה לעם ישראל, לתורת ישראל ולמנהגי ישראל.

בימינו מקובל לארגן ביום זה תהלוכות ילדים, אבל גם המנהג הזה קדום ביותר, ובמסורת החסידית ידוע הסיפור על תהלוכת ילדים שארגן הבעש"ט בל"ג בעומר עוד בימים שהיה צדיק נסתר. ל"ג בעומר הוא אפוא יום של השרשת ערכי יהדות בלב הילדים, מחוץ למסגרת השגרית של כיתת לימודים.

כוחם של ילדים

חשיבותן של התהלוכות הללו עולה במיוחד בימים האלה, כאשר עם-ישראל זקוק לרחמי שמים נוכח מצימות אויביו ומבקשי-נשנו. במצבים כאלה נחוץ להשתמש בכוחם המיוחד של ילדי ישראל, "מפי עוללים ויונקים", שעל-ידי תפילותיהם ולימוד תורתם "יסדת עוז, להשביט אויבי ומתנקם".

עם-ישראל כבר שבע ממאבקים. יש בו כמיהה גדולה לאחדות ולהתקבצות סביב המכנה-המשותף הבסיסי של העם היהודי. תהלוכות הילדים של ל"ג בעומר מביאות מסר זה לידי ביטוי בדרך הנאה ביותר. אנו רואים לנגד עינינו מאות-אלפי ילדים, מכל שכבות הציבור, צועדים יחדיו בחוצות הערים והיישובים, מפגינים את האהבה לערכי-היסוד היהודיים.

זכה רבי שמעון בר-יוחאי שיום ההילולא שלו - ל"ג בעומר - נעשה בפועל ליום שמצליח לאחד מאות-אלפי ילדי ישראל סביב התורה ומצוותיה. זכה הרבי מליובאוויטש, שקריאתו הקדושה לקיים בל"ג בעומר תהלוכות של ילדים, נתקבלה בכל תפוצות ישראל, והמוני ילדים, מכל חוג, עדה, זרם ואורח-חיים, משתתפים בהן.

התאחדות האורות לעתיד לבוא

עומק המחלוקת

בכל אחד ואחד משני כיווני ההליכה האלה יש יתרון על חברו, אולם בזמן הזה אי-אפשר להכיל את שניהם בעת ובעונה אחת. יש מי שעובדים את הקב"ה בקו של 'אור ישר' ויש מי שעובדים אותו על-ידי 'אור חוזר'. לעומת זה, בזמן הגאולה יתחברו שני היתרונות וזו משמעות הברכה "והתהלכתי בתוכם".

המחלוקת בין רבי מאיר לרבי יהודה היא בשאלה, אם כאשר יתחברו שני כיווני ההליכה תישאר בכל-זאת הפרדה ביניהם, או שיתאחדו לחלוטין. רבי מאיר סבור שאמנם האדם יכל את שניהם, אבל כל אחד ואחד מהם יהיה תחום לעניין אחר. לכן הוא מפרש ש"קוממיות" הכוונה "שתי קומות". לעומתו סבור רבי יהודה ששני העניינים יתאחדו לגמרי, ולכן שתי הקומות יהיו באותן "מאה אמות", המייצגות את שלמות כוחות האדם.

(לקוטי שיחות כרך ז, עמ' 198)

זה אור אלוקי שמאיר בעולם במתכונת הישרה והמסודרת.

כיוון ההליכה השני הוא מלמטה למעלה. עבודת האדם למטה מעוררת גילוי אלוקי רב ועצום, שפורץ מלמטה ועולה למעלה. אור זה מכונה גם-כן 'אור חוזר', כי הוא מוחזר מלמטה ומכאן הוא מאיר למעלה.

צדיקים ובעלי-תשובה

שני כיווני ההליכה הללו משתקפים בעבודת הצדיקים ובעבודתם של בעלי-תשובה. הצדיקים עובדים את הקב"ה על-פי הסדר שנקבע מראש, ועל-ידי עבודתם הם מושכים לעולם אור אלוקי מלמעלה, 'אור ישר'.

לעומתם, בעלי-תשובה, שסטו קודם לכן מדרך הישר ועברו על רצון ה', מתעוררים בצימאון עצום לאלוקות, שבא דווקא מתוך הירידה ומתוך החושך, ועל-ידי כך הם מעוררים אור אלוקי גדול שבא מלמטה למעלה, בבחינת 'אור חוזר'.

חַת מהבטחותיו של הקב"ה על שמירת התורה והמצוות היא "ואולך אתכם קוממיות". חז"ל סבורים שההבטחה הזאת תתקיים לעתיד לבוא, אולם חכמי ישראל נחלקו ביניהם במשמעותה המדוייקת. רבי מאיר אומר שגובה האדם יהיה "מאתים אמה, כשתי קומות של אדם הראשון". רבי יהודה סבור שקומת האדם תהיה מאה אמה "כנגד היכל וכתליו".

הדברים יובנו על-פי המשמעות הפנימית והרוחנית של ה'קומה' הכפולה שתהיה לעתיד לבוא. בפסוק הקודם נאמר: "והתהלכתי בתוכם". תורת החסידות מסבירה, ש'והתהלכתי' (בשונה מ'והלכתי') רומז להליכה כפולה. כלומר, הקב"ה שוכן בעם-ישראל בשני כיווני ההליכה.

כיווני ההליכה

כיוון ההליכה אחד הוא מלמעלה למטה. האור האלוקי מאיר מלמעלה למטה, בתהליך מדורג ומסודר. כיוון זה מכונה גם-כן 'אור ישר', כי

מן המעיין ל"ג בעומר | מאת הרב אליעזר ברוך

יום שמחתו

ביום ל"ג בעומר יש להרבות בשמחה לכבוד רבי שמעון ברי-יוחאי, מאחר שיום זה הוא יום ההילולא שלו, ונדוע שרצונו היה שישמחו ביום זה.

(החיד"א)

ראיתי את מורי

נהגו ישראל ללכת ביום ל"ג בעומר על קברו רבן שמעון ברי-יוחאי ורבי אלעזר בנו, הקבורים במירון, ואוכלים ושותים ושמחים שם. ואף ראיתי למורי (האריז"ל) שהלך לשם פעם אחת ביום ל"ג בעומר, הוא וכל אנשי ביתו, וישב שם בשלושת ימים הראשונים של השבוע ההוא.

(רבי חיים ויטאל)

ביקור ה'אור החיים'

כשהגיע רבי חיים בן-עטר, בעל 'אור החיים', לתחתית ההר במירון, ירד מהחמור והיה עולה על ידיו ועל רגליו, וכל הדרך היה גועה וצועק, איך אני, השפל, נכנס למקום אש להבת שלהבת קודש, וכל פמליא של מעלה וכל נשמות הצדיקים. ובעת ההילולא היה שמח שמחה גדולה.

נשמה דאצילות

אדמו"ר הזקן אמר שלגבי רבי שמעון ברי-יוחאי לא נחרב בית-המקדש. משום שהוא היה בבחינת נשמה דאצילות, ולגבי נשמה גבוהה כזו אין חורבן הבית נחשב העלם והסתר על אלוקות.

(פלאח הרימון)

ראו מופתים

אצל האדמו"ר האמצעי מליובאוויטש היה ל"ג בעומר מן החגים המצויינים. הרבי היה יוצא לשדה, לא היה נוטל ידיו לסעודה, אך לקח י"ט, אף שהדבר נאסר עליו מטעמי בריאות. היו רואים אז הרבה מופתים, ובעיקר בכל הקשור ללידת ילדים. כל השנה היו מצפים לל"ג בעומר.

(היום יום)

עניין ההשתטחות

כשהייתי בארצנו הקדושה שמעתי אנשים מדברים: "הייתי אצל רבי שמעון ברי-יוחאי, ואני הולך אל רבי אלעזר". או "הייתי אצל רבי חייא ואני הולך אל רבי עקיבא". אם אומרים זאת בתמימות, זהו עניין ההשתטחות.

(ספר השיחות תש"א)

אמרת השבוע

כיצד נעשים צדיק

הגאון החסיד ר' זלמן לייב אסטולין סיפר כי בל"ג בעומר היו אנשי החברה קדישא בעיירתו, שומיאץ, עורכים מסיבת התועודות מיוחדת. רבים היו עולים באותו יום לבית-העלמין, להתפלל על קברי הצדיקים הטמונים שם. כמורכב היו יוצאים ליער, ונהגו לאכול ביצים מבושלות בסעודה שנערכה שם.

הוא למד אז בחברותא עם רב העיירה, הרב צבי יהודה אדלשטיין (לימים רבה של רמת-השרון). פעם אחת שוחחו ביניהם על צדיקים ועל כוחם לחולל מופתים שלמעלה מדרך הטבע.

אמר לו הרב אדלשטיין: "זה שצדיקים עושים מופתים - אין זה פלא בעיניי, אך כיצד נעשים צדיק - זה בעיניי פלא גדול!".

התגלות בחתונה

בנימין היה על-ס' חמד אשר כולם אהבוהו. כישורונותיו המזהירים ומידותיו התרומיות עשו להם שם. כשהגיע פרקו להינשא, הוצף ר' ברוך, אביו של בנימין, בהצעות רבות ונכבדות, אך הוא הודיע שעליו לשמוע את דעת רבו, רבי יואל בעל-שם.

עוד קודם שנתגלתה תנועת החסידות על-ידי רבי ישראל בעל-שם-טוב, קדמו לה קבוצות של לומדי תורת הנסתר, שהונהגו על-ידי צדיקים שנקראו אף הם 'בעל שם'. כזה היה רבי יואל בעל-שם מזממשטש, אשר חינך את חסידיו לאור תורת הקבלה, ולימדם לעבוד את השם בהצנע לכת, בלי שיכירו הבריות בגדולתם הרוחנית.

ר' משה, ראש קהילת פויזן ומנכבדיה, העריך היטב את מעלותיו של יידו, ר' ברוך, בתורה וביראת-שמים. דווקא משום כך הפליאה אותו התמסרותו של ר' ברוך ללימוד הקבלה, ואמנות הצדיקים הפשוטה שלו ברבו, ר' יואל בעל-שם.

כאשר חזר ר' ברוך מהביקור אצל רבו ועמו הבשורה, כי בנו ישתדך עם בתו של המלמד העני ר' אהרן - נראה הדבר תמוה ביותר. המלמד הזה מפרנס בקושי את ביתו, ואילולי אשתו, שעמלה קשות על ביטול אוכל לשמות, הייתה משפחה מגיעה לחרפת-רעב ממש. כיצד ישתדך בנו המוצלח והמיוחס של ר' ברוך עם בתו של המלמד העני?

לא הכול ידעו כי לר' אהרן הייתה אפשרות ללמד את בני העשירים ולהתפרנס מהם בכבוד, אולם הוא קבע לעצמו עיקרון, ללמד את בני העניים, שאין בכוחם לשלם, ואליהם צירף עוד כמה בנים של בעלי-יכולת, שמהם הייתה פרנסתו. הכול הודו שר' אהרן הוא מלמד מצוין, המחזיר בתלמידיו תורה ומידות טובות.

ר' אהרן היה ענוותן ולא החשיב את עצמו יותר מכל מלמד אחר. את ברכותיהם הנרגשות של התושבים על זכיותו בשידוך מיוחס כזה, קיבל בשלווה. ר' ברוך חפץ לערוך את סעודת השידוכין ברוב עם, להראות את שמחתו בשידוך עם ר' אהרן המלמד, ואילו ר' אהרן עצמו העדיף אירוע צנוע וקטן.

לפתע, ללא הודעה מוקדמת, הגיע שליח מאת בעל-שם, אשר תפקידו היה לסדר את התנאים בין המחותנים. עתה גבר רצונו של ר' ברוך לערוך

את הסעודה ברוב עם, לכבוד השליח המיוחד. ואכן, הוא הזמין לסעודה את נכבדי העיר ולמדינה, וכמובן את ראש-הקהל, ידידו הנכבד ר' משה.

בסעודה השמיע החתן פלפול ארוך, שהפליא את כולם בחריפותו. המחותנים החלו להתפלפל בדברים, חוץ מאחד שישב בראש השולחן אך

שתק כדג. זה היה שליחו של הבעל-שם. גם הופעתו החיצונית עשתה רושם של אדם פשוט וחלש בידיעותיו.

כל הערב עקב ר' משה אחר האורח. הוא, שהתנגד לדרך המקובלים, לא היה יכול לשאת את הכבוד הרב שר' ברוך חולק לו. מדוע ידו משולהב כל-כך אחר ר' יואל בעל-שם ומכבד את

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוך

נפתח הצינור

יש קשר מיוחד בין ל"ג בעומר לבין הגאולה. בתורת החסידות מכונה היום הזה: 'מתן-תורה של פנימיות התורה'. זה היום שבו ניתן הכוח לגלות בעולם הזה התחתון את האור של פנימיות התורה, ובכך החלה ההכנה הממשית להתגלות השלמה של האמת הפנימית בגאולה האמיתית והשלמה.

גם קודם זמנו של רבי שמעון בר-יוחאי הייתה קיימת פנימיות התורה וגדולי חכמי ישראל עסקו בתורת הנסתר, אולם בל"ג בעומר חל מפנה מהותי. הדבר דומה לנתינת התורה בכלל. גם לפני מתן-התורה הייתה תורה ועסקו בתורה, אבל אז הייתה קיימת מחיצה שהפרידה בין העולם הגשמי לרוחני, והתורה נשארה מנותקת מהמציאות הגשמית. בחג-השבועות ניתן לנו הכוח לחבר את התורה עם המציאות הגשמית ולהחזיר קדושה בתוך העולם הזה התחתון. גם ל"ג בעומר נותן כוח שפנימיות התורה תתקבל בכליו של העולם הזה ותהיה חלק ממנו.

הכוח לפתוח

מסופר על רבי יוסף קארו, בעל ה'שולחן-ערוך', שעסק שלוש יממות בקושיה חזקה, עד שלבסוף, אחרי יגיעה גדולה ועצומה, הצליח למצוא לה תירוץ. כעבור זמן-מה נכנס לבית-המדרש והאזין לקול לימודו של יהודי פשוט יחסית, שעסק באותו עניין שבו התעמק שלוש יממות. לתדהמתו של רבי יוסף, מצא הלה חיש-מהר את התירוץ שעליו עמל הוא שלוש יממות רצופות! הדבר גרם לו הרבה עוגמת-נפש, עד שגילו לו מן השמים, שלאחר שהוא מצא את התירוץ ביגיעתו הגאונית ו'הביא' אותו לעולם, נפתחה הדרך גם לפני אנשים פשוטים יותר לגלות תירוץ זה בלי עמל רב כל-כך.

עיקרון זה מכונה בתורת החסידות 'פתיחת הצינור'. בדרך זו גם מסבירים, למשל, את העובדה שאנו מפליאים כל-כך את מסירות-הנפש של אברהם אבינו, אף שאחריו היו אנשים פשוטים לאין-ערוך מאברהם אבינו, והקב"ה לא דיבר עמם, ובכל-זאת מסרו את נפשם על קידוש-שם. אלא גדולתו של אברהם אבינו הייתה בהיותו ראשון ובהיותו זה שפתח את ה'צינור' של מסירות-הנפש, שבכוחו יכולים אחר-כך גם אנשים פשוטים להגיע לדרגה זו.

סוף הטהרה

רבי שמעון בר-יוחאי, מחבר ספר ה'זוהר', 'פתח' את הצינור של 'פנימיות התורה' (ואמנם, אנו מוצאים ב'זוהר' פעמים רבות את הביטוי 'פתח', 'פתיח רבי שמעון' וכדומה, דבר הרומז לפתיחת 'צינור' השפע הזה). הייתה לו הסגולה המיוחדת של לימוד תורה בדרגת 'ראייה'. כלומר, כשעסק בתורה הוא 'ראה' את ענייני התורה כפי שהם לאמיתתם ולפנימיותם, עד שורשם העליון. זאת גילה בעולם הזה.

ביום ל"ג בעומר, שבו נסתלק, הגיעה עבודתו זו לידי שלמות. לכן שמח שמחה גדולה וגם ציווה לשמוח ביום הזה לאחר פטירתו, שכן אז הגיע לשיא השלמות של עבודתו בעולם. ביום הסתלקותו (כמו בכל יום הסתלקות צדיק) עולים ומתגלים כל מעשיו ועבודתו שעבד ופעל במשך ימי חייו, ומכאן, של"ג בעומר הוא היום שבו עומד פועלו של רבי שמעון בר-יוחאי בשיא שלמותו.

רבנו הזקן רומז (ספר המאמרים תקס"ח, עמ' רפג), של"ג בעומר הוא יום זכאי באופן מיוחד לגאולה. הוא מבאר את מה שנאמר בזהר בדבר התכללותה של נשמת משיח בן-יוסף במשיח בן-דוד, שבאותו הזמן ניטלים ממנו "כל האורות עליונים דבינה". עד שהדבר נקרא בשם מוות. ואז, בחג הפסח נוצרת ה'לדה' של נשמת משיח, אולם הדבר נשאר בעולם עד ל"ג בעומר, שהוא היום השלושים ושלושה לחג הפסח (כנגד 'שלושים יום ושלושת ימים' של 'מי הטהרה' לאחר לידת זכר), ו"ל"ג בעומר סוף ל"ג דמי טהרה... ואז נאמר והפכתי אבלם לששון".

שליחו, הנראה אדם פשוט ביותר?! בברכת המזון כובד המחותר ר' אהרן, אך הוא קם ואמר: "איני אלא אזור שבקיר לעומת החתן ובבני, ולא הייתי מעז להשתדך עמו אילולא ציוויו של רבנו הבעל-שם. אם כן, אבקש את רשות מחותני למסור את כוס-הברכה לידי שלוחו של הבעל-שם".

השליח, שזה עתה נודע כי שמו ר' יהודה-זוסיא, בא במבוכה. הוא פנה אל ר' ברוך ואמר כי אינו רגיל לברך לפני קהל רב, והוא מבקש סידור, כדי לברך מתוך הסידור. את מילות הברכה ביטא בקושי, כמי שאינו מבין את מה שהוא קורא, וקולו נשמע כשל אדם פשוט ועם-הארץ.

המשתתפים, ובראשם ר' משה, הורידו את ראשם במבוכה. ר' משה אף ראה צורך לעודד את ידידו ר' ברוך, על הביזיון שגרם לו רבו, בשגרו אליו עם-הארץ כזה. אך ר' ברוך לא נזקק לניחומים. הוא אמר לר' משה, כי אם רבי יואל ראה בו שליח מתאים, אין הדבר מפריע לו כלל.

אולם ר' משה והמשתתפים נשארו נדהמים לנוכח התנהגותו והליכותיו המגושמות של שליח הבעל-שם.

לדעתם, הוא היה מסונוור מדי מרבו. הגיע יום החתונה, שאליה באו כל גדולי התורה ונכבדי העיר, וביניהם גם מי שלא נהגו להזדמן לחתונות. גם ר' משה בא בראש הקרואים, על-אף הרושם הכאוב מסעודת השידוכין.

לתימהון כולם, שוב הגיע ר' יהודה-זוסיא כשליחו של הבעל-שם, אולם הפעם היה לבוש חגיגית, כדרך הלמדנים, דבר שעורר תשומת-לב מיוחדת. ר' ברוך קיבל בכבוד גדול והושיבו בראש השולחן, לימין החתן. גם הפעם שתק ר' יהודה בעת שהשמיעו המחותרים דברי-תורה.

הגיע זמנו של החתן לשאת את דבריו. הוא השמיע פלפול חריף, שהותיר רושם עמוק על כל הנוכחים. אך מיד בסיום הדרשה, בטרם פתחו הלמדנים את פיהם, קם ר' יהודה-זוסיא וביקש את רשות המחותרים לומר דבר-מה.

הוא החל להקשות קושיות עצומות על פלפולו של החתן, ושב ותירץ הכול בחריפות רבה. גם קולו היה עכשיו קול ברור וערב. כל האורחים הבינו כי אכן אדם נעלה הוא, אשר הסתיר תחילה את עצמו ועתה התגלה.

ר' משה ביקש את מחילת ר' ברוך על פזיזותו בביקורתו על חסידיו הבעל-שם. הוא ורבים כמותו, שהתנגדו עד עתה למקובלים, הבינו את דרכם המיוחדת בהימנעות מפרסום שלא לצורך, ומאז התייחסו אליהם ואל למנהיגם ביתר הדרת-כבוד.

עלה לנגן ולא ירד

בשנה שלאחר מכן, עם כל יום של ספירת העומר, גברו בליבו הגעגועים למירון. הוא חש כי חבלים סמויים מושכים אותו. יומיים לפני ל"ג בעומר נחת בישראל והביא עמו מגוון כלי-נגינה, שבהם הוא מנגן. "את ההשפעות של הניגון במירון והשפע של הברכה, בגשמיות וברוחניות, אני חש כל השנה כולה", הוא אומר.

סיפורי נפלאות

מאז בכל שנה הוא שם, מנגן ללא לאות לאורך כל הלילה והיום, ובמשך השעות הרבות הוא מחליף רק את כלי הנגינה: אורגן, אקורדיון, סקסופון, קלרנית ותופים, לאורדווקא בסדר הזה. "הכול לפי האווירה והתחושות האישיות", הוא מסביר. המוזיקה, הוא מנלה, חוזרת על עצמה מדי חצי שעה לערך. זה הזמן שבו מתחדשים מעגלי הריקודים.

כלרבים ממאות האלפים שפוקדים את קבר רשב"י, גם ליצחק ברנט סיפורי נפלאות בזכות רשב"י, שחווה באופן אישי או היה עד להם. "שנה אחת הייתה לנו בעיה קשה מאוד שלא נראה לה פתרון. הגעתי עם אשתי לצינור רשב"י והבטחנו שאם הבעיה תיפתר, נקרא לבן שייולד שמעון. בחסדי ה' נושענו וכעבור שלוש שנים הגענו למירון לעשות 'חלאקה' לבנו".

שלוש פעמים כל הספר

ועוד מעשה בפיו: "יש לנו זוג חברים, ששמונה

עולים לצינור רבי שמעון ברייחא במירון מכירים היטב את דמותו. הוא עומד בעמדת התזמורת ומנגן, כמעט ללא הפסקה, עשרים וארבע שעות, וכולו אומר התלהבות. מעטים מהרוקדים ומהמפזזים לכבוד ההילולא יודעים את שמו של האיש, ר' יצחק ברנט, ואת העובדה שהוא מגיע למקום בכל שנה, זה יותר מחמש-עשרה שנה, היישר מארה"ב, כדי לנגן ביום ההילולא של רשב"י. יום לאחר מכן הוא שב הביתה.

ברנט, חסיד סאטמר, היה בעבר נגן ומנהל תזמורת בארה"ב. כיום הוא בעל מפעל לפרזול ורואה ברכה בעבודתו. את הנגינה במירון התחיל באקראי. "במשך כמה שנים ניסה אחי לשדל אותי לטוס לארץ עמו כדי להתפלל בקבר רשב"י בל"ג בעומר. שנה אחת הסכמתי. הגענו, התפללנו ויצאנו", הוא מספר.

חבלים סמויים

ואז אירע הדבר: "עברנו ליד התזמורת והבחנתי שאין בה נגן קלרנית. ר' חיים שטיינברג, האיש העומד מאחורי התזמורת וההגברה, ניגן בעוז עם ר' אברהם בנדר, מהמנגנים הוותיקים בהילולא, אך היה חסר לי צליל נגינתו של הקלרנית. ניגשתי ושאלתי אם אוכל לנגן בקלרנית. אם אתה יודע, התייצב כאן לצינור, אמרו לי השניים. עליתי על הבימה והתחלתי לנגן. חשבתי לנגן כשעה, ולבסוף מצאת את עצמי מנגן כל הלילה", מתאר ברנט את המפגש הראשון.

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

השולחן ערוך ושו"ע אדמו"ר הזקן, לאחר הנטילה טוב לשפשף היטב את הידיים זו בזו, כדי לנער מהן את המים לפני הניגוב, אף שמעיקר הדין מותר לנגב מיד, מכיוון שהניגוב הוא "דרך לכלוך" (וגם המגבת אינה זקוקה לכיבוס).

רצוי גם לפזר את הניגוב על פני שטח גדול מהמגבת, כדי שלא יצטברו מים במקום אחד. רק במגבת עבה ויבשה, הסופגת את כל המים, אפשר לנגב ללא נייעור.

לעומת זה, לדעת הרמ"א וה'משנה ברורה' מותר תמיד לנגב את הידיים ללא נייעור. לפי המשנה ברורה, נזהרים בזה רק כשמנגבים מים מרובים, כמו כשנשפך משהו על השולחן, ולא במים מועטים כמו בניגוב ידיים.

מקורות: שו"ע או"ח סי' קס"א, שו"ע אדמו"ר הזקן סי' ג' וביאור הלכה; סי' שב' סי' רמ"א ונו"כ, שו"ע אדמו"ר הזקן סי' א', משנה ברורה וכף החיים. הנהגות הר"ם אליהו לקיצור שו"ע סי' פ"ק כב.

נטילת ידיים בשבת

שאלה: במה יש להיזהר בשעת נטילת ידיים בשבת?

תשובה: בשני פרטים חשוב להיזהר בשבת:

א) **הסרת חציצה:** כל לכלוך או חומר שמקפידים עליו, חוצץ בין היד לבין מי הנטילה. לכלוך הנמצא בחלק הציפורן הבלוט מעבר לבשר האצבע, חוצץ לדעת הכול, וחייבים לנקותו לפני הנטילה.

בשבת מפנים את החוד של מכשיר הניקוי כנגד הבשר שתחת הציפורן, כדי שלא יגרר את הציפורן עצמה, כשמסירים את הכלוך, משום מלאכת 'ממחק'. לכן עדיף להשתמש בקיסם, או לקפל נייר וליצור חוד, ולא בסכין או בציפורן.

ב) **ניגוב הידיים:** אסור לכבס בגד בשבת (מלאכת 'מלפין'), ואף 'שרייתו' - זהו כיבוסו'. לכן לדעת

ברנט (משמאל) במירון. "היה חסר לי צליל הקלרנית" (הצלילם באדיבות 'העולם החרדי')

שנים לאחר נישואיהם טרם נפקדו בילדים. הם פנו לרופאים רבים, וכולם קבעו כי על-פי דרך הטבע אין להם סיכוי לחבוק ילדים. בני-הזוג החליטו לבוא להתפלל על קבר רשב"י. הם שפכו את ליבם, ובלי לתאם זאת ביניהם החליטו שלא יעיזבו את המקום קודם שיסיימו שלוש פעמים את כל ספר התהילים. כך עשו, וכעבור שנה חבקו שלישייה".

קולו של ניגון קוטע את השיחה. ברנט צריך להתאמן לפני ההופעה באירוע הגדול. הוא ממהר לסיים את השיחה בניגון "ואמרתם כה לחי רבי שמעון ברייחא".

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:

1-646-387-0816

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הצינור' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'צינור' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

שולחן שבת

לכל התורה בכון אחד

שלוש שיחות לכל פרשה, מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

1-718-6041020

סופר סת"ם · HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין

321 Kingston Avenue
718-221-2222

www.esofer.com
A HaSofer Company